

ringen kan, hvis Anlægscapitalen nedbringes til 3 Millioner Rigsdaler, meddele Garanti af Staten for en aarlig Rente af 3 Procent af denne Capital." Som jeg tillod mig at udtale ved 1ste Behandling, er det Regjeringens Mening, at man ikke tør gaae videre i Rentegarantien, end der er fastsat i Loven af 26de Februar 1869, altsaa til en Rentegaranti for Halvdelen af en Anlægscapital af 3,700,000 Rd. Efter Lovforslaget, som det foreligger, skulde Staten derimod kunne give en Rentegaranti af 3 pCt. af 3 Millioner, og den Risiko, som Statskassen paatager sig, vilde saaledes blive forøget med 16,000 Rd. Dette er vel ikke nogen betydelig Sum, men jeg antager som sagt ikke, at man bør forøge Statskassens Risiko. Jeg maa forøvrigt overlade til det ærede Thing ved sin Afstemning at bestemme, hvorvidt man bør gaae, idet jeg antager, at Thinget er en ligesaa omhyggelig Vogter for Statskassens Interesse som Regjeringen, hvilket det har viist ved flere Leiligheder. Men det, som især gjør mig betænkelig, er, at man, ifald denne Bestemmelse i Lovforslaget ikke bliver udstemt, fraviger Noget, som man kan betragte som et fastslaaet Princip for, hvorledes man skal komme private Selskaber til Hjælp, naar de ønske at faae Concession paa et Baneanlæg. — Mit andet Vædringsforslag gaaer ud paa at udstemme af Lovforslaget den Bestemmelse, som findes under Litra d: „Statens Garanti kan fordeles paa saadan Maade, som Regjeringen maatte finde det hensigtsmæssigst, naar Omfanget af dens Garantiforpligtelse ikke derved udvides.“ Det synes jo, at en saadan Bestemmelse ikke kunde være betænkelig for Regjeringen at modtage, men jeg troer, at man gjør rigtigere i at holde sig til Bestemmelsen i Loven af 26de Februar 1869, og ikke give Indenrigsministeren en større Myndighed, end der der er givet ham. Ved saadanne Bestemmelser berøver det altid paa et Øjeblik, hvorvidt Statens Garantiforpligtelse ikke kan blive forøget ved en Omfordeling af Garantien, og det vil udsætte Indenrigsministeriet for en heel Deel Forlangender, som det vil have mere Vanskelighed ved at modsætte sig, end naar en saadan Bestemmelse ikke er indsat. — Med

Hensyn til de under Nr. 1 og 4 stillede Vædringsforslag skal jeg tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er det ingenlunde udelukket, at Jernbanen kan blive ført over Frederiksfund. Der er i Lovforslaget ikke nævnt noget bestemt Punkt ved Roeskilde Fjord, hvor Banen skal føres over. Viser det sig ved nærmere Undersøgelse, at den projecterede Jernbanebro ved Syllinge skulde blive alfor uforholdsmæssig kostbar, vil man vistnok naturligen søge hen til Frederiksfund. Jeg troer ikke, at man lettelig vil kunne finde nogen gunstigere Overgang over Sjæfford, Nord for Syllinge, end netop ved Frederiksfund. Der er Vandet smallest, og der findes allerede en Dæmning, som kan udvides, saa at den kan afgive en Passage tillige for Jernbanen, og det dybe Vand er smallere der end ved Syllinge. Jeg troer saaledes, at man ved at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, saa tiltræffeligt, som det er muligt, vil varetage Frederiksfunds Interesser. Indsætter man en Bestemmelse som den, der foreligger i de omhandlede Vædringsforslag, og det da skulde vise sig, at Udgifterne til den forlængede Bane mod Forventning skulde blive uforholdsmæssigt kostbare imod Baneanlægget over Syllinge, — det staaer jo tvivlsomt, — vil man let derved bevirke, at Selskabet slet ikke danner sig, og at man ikke faaer nogen Jernbane, idet Selskabet da ikke kan komme ud af det med den Capital, for hvilken der er meddelt Rentegaranti. Efter min Ansættelse skulde man bemyndige Regjeringen til at give Concession og overlade det til Selskabet at finde den billigste og hensigtsmæssigste Overgang over Sjæfford. At det vil være en større Behagelighed for Frederiksfund at have Jernbanen umiddelbart forbi Staden end i en Afstand af en Mil eller halvanden, er utvivlsomt, men at dette Sidste skulde medføre nogen videre Fare for Frederiksfunds Bestaaen, at der skulde danne sig et Handelsetablisement ved Syllinge, forekommer mig utroligt, naar man henseer til Afstanden fra Syllinge til Kjøbenhavn. Jeg har tilladt mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, hvad der kan indvendes mod disse Vædringsforslag, men